

เทศน์เช้า วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

วันนี้วันพระนะ เขาตั้งใจมาทำบุญกุศลกัน ถ้าตั้งใจมาทำบุญกุศล เวลาหลวงตาท่านพูดใจเราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนานะ คนไม่มีบุญไม่มีอำนาจวาสนาไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ ศาสนาพุทธเป็นศาสนาแห่งปัญญา เวลาถ้าเป็นปัญญา ปัญญาในพระพุทธศาสนา ปัญญาทั้งหลายขั้นตอน ถ้าปัญญาของตน

คุณ ลัทธิศาสนาอื่นเขามีการบังคับนะ เขายัดบังคับให้ศาสนิกชนของเขาต้องมีกิจกรรมของเขา พระพุทธศาสนาปล่อยอิสระภาพมาก ถ้าใครไม่เชื่อพระพุทธศาสนาก็ไม่มีโทษ แต่ถ้าใครเชื่อแล้ว ใครเชื่อแล้ว เพราะคนเชื่อพระพุทธศาสนาต้องการบุญกุศล ต้องการอำนาจวาสนาของตน เพราะศึกษารมมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว ใครที่มีอำนาจวาสนาจะประสบความสำเร็จในชีวิต เขาจะมีความสุขของเขา เขาก็มีอำนาจวาสนา พอมีอำนาจวาสนาขึ้นมา ทำสิ่งใดขาดตกบกพร่องขึ้นมาที่มีความเสียใจๆ ของเรา ความเสียใจของเรา เห็นไหม

กรรมเก่า กรรมใหม่ คนเรา กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน นี้ในพระพุทธศาสนา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนอย่างนั้น กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน คนถ้ามีกรรมดีจะได้เกิดเป็นมนุษย์ เกิดเป็นมนุษย์แล้วถ้ามีอำนาจวาสนาขึ้นมา เขาจะประสบความสำเร็จทางโลกของเขา คนที่ประสบความสำเร็จทางโลกหรือคนที่ไม่ประสบความสำเร็จทางโลก เขาก็มีทุกข์ในใจของเขา ถ้าเขามีทุกข์ในใจของเขา เขาไม่มีเครื่องบรรเทาทุกข์ในใจของเขา เขาก็มีกิเลสตัดหาความทะยานอยากเป็นเครื่องจับคั่นใจ

แต่ถ้าศึกษาพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนถึงการดับทุกข์ๆ ดับทุกข์มันหมายถึงว่าผู้ที่มีอำนาจวาสนาขึ้นมา เขาประพฤติปฏิบัติของเขาถึงสิ้นสุดแห่งทุกข์ แต่คนเรานะ ถ้ามีอำนาจวาสนาขึ้นมา เพราะแค่เชื่อพระพุทธศาสนาก็มีอำนาจวาสนาแล้ว

ถ้าพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ทำคุณงามความดีๆ พยายามจะทำแต่คุณงามความดีของเรา ถ้าทำคุณงามความดีของเรา

ในโลกเขาบอกว่า คนที่ทำความดีเป็นคนโง่ คนที่คิดที่โง่ คนที่เอาไร้อาเปรียบต่างหาก คนที่ประสบความสำเร็จต่างหากคนฉลาด ไอ้คนมีน้ำใจคนนั้นเป็นคนโง่ๆ แต่ในพระพุทธศาสนานั่นแหละเป็นผู้ที่ฉลาด เขาฉลาดรู้จักคัดเลือกทรัพย์ของเขา

ทรัพย์ของเขา ถ้าเขามีอำนาจวาสนาของเขาจะได้อำนาจวาสนาบารมีของเขา มันจะเป็นสุจริต มันจะเป็นคุณธรรม มันจะเป็นบารมีให้ทุกคนชื่นชม แต่คนที่เขาได้อำนาจวาสนาด้วยความโกง การรีดการไถ เขาก็ได้มา แต่ได้มาด้วยการดิ้นนินทา ได้มาโดยคนที่หวาดระแวง ได้มาด้วยคนที่ไม่อยากเข้าใกล้ เขาก็ได้มาเหมือนกัน แต่ถ้ามันได้มาด้วยความสุจริตกับได้มาด้วยความทุจริตมันแตกต่างกัน

ถ้าได้ด้วยความทุจริตขึ้นมา ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว แล้วเวลาทำความชั่วด้วยความทุจริต ทำไมเขาถึงประสบความสำเร็จของเขาละ

กรรมเก่า กรรมใหม่ คนเราเกิดมาเป็นมนุษย์มันมีอำนาจวาสนานะ แต่เกิดมามีอำนาจวาสนาแล้วจะใช้อำนาจวาสนานั้นไปทางไหน ถ้ามีอำนาจวาสนาขึ้นมา ถ้าเขาทำคุณงามความดีของเขา เขาจะได้ประโยชน์มหาศาลของเขา

ทุกคนต้องการโอกาสๆ เราเกิดเป็นมนุษย์นี่มีโอกาสแล้ว เกิดมาเป็นมนุษย์มีลมหายใจเข้าและลมหายใจออก มีลมหายใจเข้าและลมหายใจออกนี่เป็นสิ่งที่มีชีวิต สิ่งที่มีชีวิตต้องมีปัจจัยเครื่องอาศัย

แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าสิ่งที่มีความมีชีวิต แล้วถ้าจิตใจของเขาประเสริฐ เขามีสติปัญญาของเขา เขาศึกษาธรรมะของเขา เวลาเขาศึกษาธรรมะของเขา มีสติสัมปชัญญะ พอมีสติสัมปชัญญะ กำหนดจิตของตน กำหนดจิต ระลึก มีสติสัมปชัญญะกำหนดจิตของตนนะ กำหนดลมหายใจนั้น

ลมหายใจนั้นมันจะไปโดยอัตโนมัติของสิ่งมีชีวิตต้องการออกซิเจน ต้องการลมหายใจนั้นมันเพื่อดำรงชีวิตของเขา แต่ถ้าคนมีสติปัญญาขึ้นมา ลมหายใจที่มันมีอยู่แล้ว หายใจเข้านี้ก็ พุท หายใจออกนี้ก็ โธ นั้นนะพุทธานุสติ

พุทธานุสติเพราะอะไร พุทธานุสติเพราะเขาต้องการให้จิตใจของเขามั่นคงแข็งแรง จิตใจของคนที่แข็งแรง จิตใจคนที่แข็งแรงมันเป็นพื้นฐานของคนที่ทำคุณงามความดี คนที่ทำคุณงามความดีมันต้องจิตใจที่แข็งแรง

คนเราเกิดมามีกายกับใจๆ สุขภาพกาย คนเขาฉลาดเขาก็ไปออกกำลังกายของเขา ใ้เราชี้แจงชี้คร้าน เราก็อยากจะร่างกายสมบูรณ์

เวลาคนที่เขามีอำนาจวาสนาของเขา เขากำหนดลมหายใจของเขา ลมหายใจเข้านี่ก็พุท ลมหายใจออกนี่ก็โร นั่นด้วยสติปัญญาของเขา ด้วยอำนาจวาสนาของเขา เขาบอกไอนั้นคนโง่เพราะมันลำบาก เราสบาย เราสบาย

สบายๆ นั่นแหละจิตใจมันอ่อนแอ มันไม่มีพื้นฐาน ใครชักจูงจุมูกก็ได้ นี่ไง มันเหยื่อทั้งนั้นนะ แต่ถ้าคนมีอำนาจวาสนานะ จิตใจเขาเข้มแข็งของเขา ถ้าเข้มแข็งของเขา คุณดี เวลาทางโลก เวลาเรียกสวนไร่นาของใคร เวลาทำคุณงามความดีของเขา เขาเพาะเขาบ่มของเขานะ เขาพยายามรักษาผลผลิตของเขา

นี่ก็เหมือนกัน หัวใจของเรา ถ้าเราทำคุณงามความดีของเราขึ้นมา หน่อของพุทชะถ้ามันจะเกิดขึ้นมา เราจะรักษาดูแลของมันอย่างไร ถ้าเรารักษาดูแล วันนี้อย่างพระๆ วันพระที่เป็นผู้ประเสริฐ ประเสริฐที่ไหน

เวลาไหว้พระก็ลูกชาวบ้าน ก็มาจากมนุษย์ทั้งนั้นนะ มาจากคนทั้งนั้นนะ แต่คนดี คนชั่ว คนดี คนชั่ว คนเหมือนกัน ทำไมคนยอมรับนับถือเชื่อถือศรัทธา คน ๑ คนหนักแผ่นดิน ไม่มีใครอยากให้อยู่ คนหนักแผ่นดิน แต่คนคนหนึ่ง ทำไมโอ้โฮ! เขาเชิดชูบูชา เชิดชูบูชามาก เขามีแต่คุณงามความดีของเขา คนเหมือนกันทำไมมันไม่เหมือนกันล่ะ มันไม่เหมือนกัน ไม่เหมือนกันด้วยสติด้วยปัญญาอันนั้นๆ ด้วยคุณธรรมในหัวใจอันนั้นๆ

ถ้าด้วยคุณธรรม ด้วยคุณงามความดีอันนั้น เราทำคุณงามความดีอันนั้น เราทำความดีอันนั้นความดีของโลก คุณดี เวลาประสบความสำเร็จทางโลก หัวใจนทั้งนั้นนะ โลกธรรม ๘ มีลาภ เสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศไป

แต่ถ้าในธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านมี
คุณธรรมมากขนาดไหนยิ่งอ่อนน้อมถ่อมตน นี่สูงสุดสู่สามัญ พระที่ดีก็พระธรรมดาดีแหละ
พระที่หาเข้ากินคำนี้แหละ พระที่ประพฤติปฏิบัติดีนี้แหละ

คนดีเราก็อาบเหงื่อต่างน้ำหาทำคุณงามความดีของเราไป ทำคุณงามความดีของเรา จิตใจ
มันต้องแผ่วไป จะนั่งจะนอนที่ไหนมันก็สะดวกสบายใจใหม่ จะนอนที่ไหนมันก็ปลอดโปร่งใจ
ใหม่ ไม่ใช่จะนอนที่ไหนให้คนล้อมหน้าล้อมหลัง กลัวแต่คนจะมาทำร้าย นั่นเพราะอะไร เพราะไป
ทำเขาไว้

ถ้ามันเป็นความดีของเราไป ถ้าพระผู้ประเสริฐๆ วันนี้วันพระ วันพระ เราชวนขวายนมา
ทำบุญกุศลของเราละ เรามาทำบุญกุศลของเราเพราะเรามีความสำนึกของความเป็นมนุษย์ไป
มนุษย์ต่างจากสัตว์ สัตว์มันก็มีชีวิตเหมือนกัน สัตว์มันก็ดำรงชีพเหมือนกัน แต่มันไม่มีศีลไม่มี
ธรรมไป

เราเป็นมนุษย์นะ เราชวนขวายน คุณงามความดีที่เราแสวงหา แม้แต่ทางโลก เวลาครูบา
อาจารย์ท่านเทศนาว่าการ เวลาหาความสุขๆ ตะครุบแต่เงาๆ นี่ก็เป็นความคิดไป แล้วไม่มีเราจะมี
เงาใหม่ เพราะมีเรามันถึงมีเงาของเราขึ้นมาใหม่ ไม่มีจิต มันมีความคิดใหม่ ลองไม่มีจิตสิ ภาว
สวะ ตัวภพ หุ่นยนต์มันยังคิดไม่เป็นเลย เขาต้องเขียนโปรแกรมให้มันคิด ก็คิดได้เท่าที่มันเขียน
นั่นนะ คิดเกินกว่านั้นไปไม่ได้

นี่ก็เหมือนกัน เวลาคนของเรา ถ้าไม่มีจิตก็ไม่มีความรู้สึกนึกคิด แล้วความรู้สึกนึกคิดมัน
เกิดจากไหน ก็เกิดจากจิต มันก็เงาทั้งนั้นนั่นะ แล้วก็ตื่นตื่นกับมันไป ตะครุบจะเอาแต่เงาของตน
นี่ปรารถนาความสุข มีตัณหาความทะยานอยากกระตุ้นแต่ในหัวใจของตน แล้วได้อะไรขึ้นมา
เวลาได้ขึ้นมาก็มาหลอกอยู่ที่นี่ นี่ไง ปรารถนาความสุขไป

แต่ถ้าเป็นความจริง ถ้าเป็นความจริงของเรา เราตั้งใจของเรา ถ้าเราตั้งใจของเรา เราจะเอา
ความจริงของเรา มนุษย์มันต้องมีอำนาจวาสนาเรามีมันถึงจะมีการกระทำได้ไง "ไอ้คนที่ทำ
แหลกลเหลวไร้สาระ นี่ไง เวลาการภาวนา ภาวนาก็เอาเม้งง่าย เม้งง่าย ผลที่ต่อขึ้นมามันก็เหลวไหล
พระพุทธศาสนา สิ่งที่มีคุณค่าๆ ให้พวกนี้มันทำลาย

กว่าที่ครูบาอาจารย์ท่านจะปักหลักได้นะ หลวงปู่มั่นท่านกลับมาจากเชียงใหม่ เวลาท่านไปโคราชนะ ลูกศิษย์ท่านเองถาม “เขาว่าอาจารย์เป็นพระอรหันต์จริงหรือ เขาว่าอาจารย์เป็นพระอรหันต์จริงหรือ”

มันไม่มีใครเชื่อ มันไม่มีใครหอก ให้ว่ามันจะเป็นจริงๆ ไม่มีใครเขาเชื่อหอก เวลาครูบาอาจารย์ของเราท่านปักหลักได้ ยืนหลักขึ้นมาได้จนมีคนเชื่อถือศรัทธา เพราะท่านใช้ชีวิตของท่านทั้งชีวิตด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนของท่าน ไม่อวดโก้ ไม่โอ้อวดสิ่งใดเลย ท่านทำความดีของท่าน

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สตุถา เทวมนุสสุสานิ สอนทั้ง ๓ โลกธาตุ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านสอน ๓ โลกธาตุ มีมนุษย์คนไหนบ้างเทศน์สอนเทวดา มีครูบาอาจารย์ของเราแล้วท่านโอ้อวดใคร ท่านเปิดให้ใครรู้บ้าง ไม่มีสิทธิ์ เวลาเป็นจริงๆ ถ้าเขาเป็นจริงเป็นจังกันอย่างนั้น แล้วเป็นจริงเป็นจังกันอย่างนั้นแล้วมันเป็นเรื่องขึ้นมาได้อย่างไร เป็นจริงขึ้นมาด้วยการกระทำของท่าน ศาสนาไหนไม่มีมรรค ศาสนานั้นไม่มีผล หัวใจดวงใดไม่มีมรรค หัวใจดวงนั้นไม่มีผล มรรคไม่มี ไม่มีผล เป็นไปไม่ได้ แต่ถ้าเวลาเป็นความจริงๆ ขึ้นมา ความจริงขึ้นมาในใจของครูบาอาจารย์ของเราที่ท่านทำจริง

แล้วไอ้พวกเหลวไหลก เดียวนี้สำนักปฏิบัติมันเยอะ เวลาเขาทำ ทำพอเป็นพิธี ไปศึกษา ไปที่ไหนก็ไปค้นคว้าไปศึกษา ศึกษาวิธีทำไง ก็เหมือนเราแหละ ร้านอาหารที่ไหนมีชื่อเสียง เราก็สมัครไปเป็นเชฟ ไปเป็นลูกมือ ไปฝึกกับเขามา แล้วก็มาเปิดร้านอาหารของตัวเอง

นี่ก็เหมือนกัน พอเป็นพิธี เขาทำอย่างไรวะ ทำไม่เหมือนเขา นั่งอย่างนี้วะ กำหนดอย่างนี้นะ แล้วเขียนเป็นตำราเลขนะ เวลาออกมาตรงกันเปี้ยะเลย

ก็เอ็งเขียนเอง เอ็งทำของเอ็งเอง มันไม่เป็นความจริงหอก ไม่มี

ถ้ามันเป็นความจริงๆ ความจริงมันมีหนึ่งเดียวเท่านั้นนะ ความจริงเป็นความจริงนะ พอความจริงมันขึ้นมาในใจของตนแล้วมันเป็นความจริงอันนั้น ถ้ามันเป็นความจริงอันนั้น

คนเรานะ ทุกคน สิ่งมีชีวิตมันต้องมีแดนเกิด คนเราเกิดจากพ่อจากแม่ ถ้าคนเกิดจากพ่อจากแม่ ถ้าเวลามันเข้าสังคัมแล้วมันอายุ พ่อแม่เราเป็นชาวนา เวลาพ่อแม่แม่มากก็ไม่กล้าบอกว่าเป็นพ่อ

แม่ของเรา “ยาย ยายมาทำไม มาผิบบ้านแล้วแหละ”...นั่นแม่มันนะ คุณิ เวลาประสบความสำเร็จทางโลก เวลาพ่อแม่มาช่วยอายุ ยังไม่กล้าบอกเขา เวลาถ้าเป็นธรรมๆ เป็นอย่างนั้นได้ไหม

เวลาความระลึกถึงกันนะ เวลาหลวงปู่ขาวกับหลวงปู่แหวนท่านเป็นสหธรรมิกด้วยกัน เวลาลูกศิษย์หลวงปู่แหวนมาหาหลวงปู่ขาว ท่านจะถามว่าหลวงปู่แหวนเป็นอย่างไร เวลาลูกศิษย์หลวงปู่ขาวไปหาหลวงปู่แหวน หลวงปู่แหวนจะถามเลย หลวงปู่ขาวท่านอยู่เป็นอย่างไร เขาห่างกัน เขาระลึกถึงกัน จิตใจมันถึงกัน ทั้งๆ ที่นี่เป็นสังคมนะ แต่เป็นความจริงในใจของท่านมันถึงก็กันอยู่แล้ว นี่ถ้าความระลึกถึงกัน พูดถึงสิ่งที่มีระลึกถึงกัน ระลึกถึงกัน ความกตัญญูกตเวที

ทางโลกนะ จากพ่อจากแม่ ถ้ามันไม่ดูแลพ่อแม่มัน ใช้ไม่ได้ ความกตัญญูกตเวทีเป็นเครื่องหมายของคนดี เราเกิดจากอะไร ถ้าเราเกิดจากสิ่งนั้น เราเหยียบสิ่งนั้น ข้ามสิ่งนั้นไป แสดงว่าเอ็งใช้ไม่ได้ เอ็งไม่มี

ถ้ามันใช้ได้ มันเป็นไปไม่ได้ มันเป็นไปไม่ได้เลยถ้าเป็นธรรม เว้นไว้แต่เป็นกิเลส ได้กิเลสมันชอบ อย่างนั้นแหละกิเลสมันชอบ มันเป็นแนวทางของกิเลสทั้งนั้นนะ กิเลสมันเหยียบย่ำทำลายอย่างนั้น มันทำลายใคร ทำลายหัวใจอันนั้นไป

เวลาเราทำเวรทำกรรมกันนะ เราว่าสิ่งนั้นเป็นเวรเป็นกรรม แต่เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อย่าดูถูกความนิงอยู่ของพระอริยเจ้า สิ่งทีพระอริยเจ้าทีเราดูถูกดูแคลนนั่นนะอนันตริยกรรม กรรมอันนั้นมันยิ่งใหญ่ แต่ตัวเองไม่รู้ ยังภูมิใจ ยังตื้นตื้น ทำความดีๆ นะความดีอะไรของเอ็ง

คุณิ เวลาเทวทัตแย่งชิงๆ จะปกครองสงฆ์กับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ได้โต้ตอบเลยนะ แล้วเวลาเขาไปถามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า เทวทัตมาทำลายสงฆ์ มาให้หื้อพระโลหิต องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้บวชได้อย่างไรให้บวชได้อย่างไร

นี่ไง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ารู้อนาคตตั้งสัญญา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าล้านเปอร์เซ็นต์อยู่แล้ว ทำไมให้เทวทัตบวชละ

เทวทัตเกิดนะ เป็นลูกพี่ลูกน้อง เป็นญาติ เกิดด้วยกัน กรรมจัดสรร กรรมจัดสรรให้มาไงแล้วเวลามา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เทวทัตจะขออะไรก็ให้ทั้งนั้นนะ เว้นไว้แต่วินัย

เทวทัตขอไม่ได้ เพราะอะไร เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้สงฆ์เป็นใหญ่ๆ ให้สงฆ์ปกครองกันเอง ใครจะมายิ่งใหญ่กว่าธรรมวินัยไม่ได้

พอถึงเวลาไม่ได้ตั้งใจ โกรธ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าลำเอียง

ลำเอียงอะไร เอ็งยังภาวนาไม่เป็นเลย เอ็งทำอะไรไม่เป็นสักอย่าง เอ็งจะไปปกครองนักปราชญ์ได้อย่างไร พระสารีบุตร พระโมคคัลลานะ นักปราชญ์ทั้งนั้น ในสังคมสงฆ์ ผู้ที่ภาวนาเป็น ผู้ที่เขาปฏิบัติเป็น เขาเป็นนักปราชญ์ทั้งนั้นนะ เขามองทะลุหัวใจเอ็งนะ เอ็งจี๋ทั้งนั้นเลย เอ็งจะมาปกครองเขาได้อย่างไร มันเป็นไปได้ พอมันเป็นไปได้ก็ไม่อนุญาตไง

เวลาไม่อนุญาตนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า “เทวทัต แม้แต่พระสารีบุตร พระโมคคัลลานะ เรายังไม่ให้เลย เวลาเราให้ เราให้ธรรมวินัย ให้สงฆ์ปกครองกันเอง”

ให้สงฆ์ปกครองสงฆ์ ให้กฎหมายปกครอง ให้ธรรมและวินัยปกครอง ผู้ที่มีความละเอียดเขาเคารพนะ เวลาพระเราถ้าไม่เอื้อเพื่อในวินัยเป็นอาบัติปาจิตตีย์ แค่มิเอื้อเพื่อ ถูกเหยียดหยามไง ธรรมวินัยเอามาเหยียบหยันเล่นกัน

หลวงตาท่านเทศน์ประจำ ไอ้พวกหมาบ้า หมาบ้ามันกัดทุกคนนะ คูหมาบ้าสิ หมาบ้ามันกัดไม่เลือกหน้า ไอ้นี้เอ็งบวชมาเป็นสาวกสาวกะ แล้วเอ็งยังไปฉีกกัดด้วยธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

แล้วด้วยทางโลก เวลาหมาบ้า หมาบ้ามันระบาดเพราะอะไรล่ะ เพราะว่าคอร์รัปชั่น เพราะเอารัดเอาเปรียบ แล้วผลกระทบมัน เห็นไหม ผลกระทบมันไปถึงสังคม เด็กโดนกัดไม่รู้ตัว เสียชีวิต

แล้วนี่เหมือนกัน ธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามันประเสริฐเลิศเลิศทั้งนั้น สิลาๆ ข้อวัตรปฏิบัติเป็นสิ่งที่ปกป้องคุ้มครอง บอกนั้นก็ไม่ว่าเป็น นั่นก็ไม่จำเป็น เหมือนวัคซีนหมาบ้าเลย ซื่อๆ ใครมีผลประโยชน์ กูเอาอันนั้น แล้วพอนิดไปแล้วไม่มีผล แล้วออกมา ก็กลายเป็นประชาชนเดือดร้อน

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายิ่งใหญ่ขนาดไหนนะ เวลาครูบาอาจารย์ของเรา นั่นนะ ธรรมะในหัวใจ นั่นนะสมบุรณ์ นี่หลักของศาสนา มันจะเป็นจริงเป็นจังขึ้นมาอย่างนั้น

แต่เวลาเข้ามาแล้วนี่นะ “มีคุณธรรม มีคุณธรรม” ใอันนั้นนะ วัคชินหมคอายุ ไม่ต้องมาซื้อ แจกฟรีให้ถึงบ้าน แล้วบ้านทั้งประเทศ บ้านทั้งนั้น มันเป็นประโยชน์ใหม่ มันไม่เป็น ประโยชน์กับใครทั้งสิ้น

วันนี้วันพระๆ นะ วันพระเป็นวันแสวงหาคุณงามความดีของเรา เป็นวันแสวงหาคุณงาม ความดีของเรา นะ คนเรายังไม่เจ็บไข้ได้ป่วยก็ยังไม่เห็นคุณค่าของชีวิตหรอก วันไหนนะ เจ็บไข้ได้ ป่วยขึ้นมา เรียกร้องเวลาจะทำประพฤติปฏิบัติเชียว เวลาร่างกายสมบูรณ์มันไม่เคยคิดถึงชีวิตมัน เลย วันใดอายุขัยจะหมดไปนะ โอ๊ย! เรียกร้องอยากปฏิบัติ อยากปฏิบัติธรรมๆ ถึงวันนั้นเราจะ เห็นคุณค่าของชีวิต ชีวิตมีคุณค่ามาก

ฉะนั้น สิ่งที่จะมีสติมีปัญญาขึ้นมา หน้าที่การงานต้องทำทั้งนั้นนะ พระเราก็มีข้อวัตร ปฏิบัติของเรา ยิ่งธรรมและวินัย เวลาพระปฏิบัติขึ้นมา อริยวินัยเลยละ อริยวินัย วินัยของพระ อริยเจ้า เพราะอะไร เพราะสมมุติสงฆ์ไม่ต้องทำก็ได้ แต่เวลาทำขึ้นมา อริยวินัย ชุตงควัตร ศีลใน ศีล จะทำก็ได้ ไม่ทำก็ได้

แต่ถ้าทำขึ้นมาด้วยความพอใจ ด้วยความภูมิใจ ทำขึ้นมา ทั้งที่จิตใจเรายังเป็นจี๊ แต่ก็ พยายามจะทรงอริยวินัย อริยะของพระอริยเจ้า เราพยายามจะทรง เลียนแบบ ทำให้เหมือน ทำให้ ได้ แต่ใจยังเป็นจี๊ แต่ก็พยายามทำ นี่พยายามๆ ของเรา เราพยายามของเรา ฝึกฝนของเรา ทำเพื่อ ประโยชน์กับเราไง

วันพระๆ ทุกคนก็แสวงหาใจใหม่ เราแสวงหาบุญกุศลของเรา พระเราก็แสวงหาของเรา เพื่อประโยชน์กับเรา ทำใจของเราให้ผ่องแผ้ว ทำใจของเราให้ผ่องแผ้วเพื่อประโยชน์กับการเกิด เป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา แล้วอย่าให้เสียเวลาเปล่า ชีวิตนี้มีค่า มีค่าต่อเมื่อมันรู้แจ้ง เห็นจริงในใจของตน เอวัง